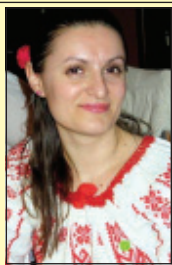

Deocamdată, prilej
de satisfacție
pentru aleși și
pentru alegători

Să-i respect pe
cei care "M-au
făcut om mare"

Întâlnire cu
cititorii

Sport

Oina băileșteană,
mereu pe podium

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XIV-a

Nr. 11

noiembrie 2016

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Realizări și perspective

Interviu cu domnul Costel Pistrițu, Primarul Municipiului Băilești

Reporter: Domnule primar, au trecut câteva luni de la realegerea Domniei Voastre în demnitatea de edil-șef, astfel că, pentru cititorii Gazetei de Băilești, prezentul interviu e necesar, în vederea clarificării unor chestiuni de interes general, adică privind starea și perspectivele dezvoltării localității. În primul rând, ca acei care v-au votat, cât și cei care nu v-au votat să știe care e stadiul colaborării primarului cu viceprimarul și consilierii aleși. Adică în ce măsură factorul politic se implică în activitatea Consiliului Local și a Comisiilor acestuia? Altfel spus, opoziția e constructivă, cum s-ar cuveni? Comisiile activează eficient în activitatea Consiliului Local sau fac numai figurație?

Costel Pistrițu: Vă mulțumesc în primul rând pentru invitația făcută și mă bucur că prin ceea ce faceți dumneavoastră, comunitatea poate fi informată, deoarece fără aceste informații se denaturează realitatea pe care puțini o știu cu adevărat. Mulțumesc băileștenilor pentru încrederea acordată, ca de fiecare dată am încercat să nu-i dezamăgesc, am slujit această localitate în cele două mandate cu sufletul. Trebuie să ne comportăm ca niște oameni, nu ca politicieni, să lăsăm deoparte dihonă dintre noi, dușmănia dintre membrii partidelor, ceea

ce divizează sau creează rupturi în comunitate care uneori sunt iremediabile, începând de la partea de comunitate ajungându-se la partea de familie chiar. Revenind la ceea ce ați spus dumneavoastră, tot băileștenilor trebuie să le mulțumim că au avut încredere în consiliu; suntem majoritari, 10 din cei 17 legali, și cred că pot să merg la drum cu echipa care dorește din tot sufletul să ia atitudine și să contribuie cu adevărat la lucrurile bine făcute și din punctul lor de vedere. Referitor la comisii, este necesar ca domnii consilieri să se implice, și văd o deschidere din partea lor destul de bună. Făcând o paralelă la ceea ce înseamnă factorul decizional în primărie, am alături, și mulțumesc încă o dată băileștenilor, pe domnul Irinel-Codruț Mușuroi, un tânăr viceprimar, care are deja o experiență de cinci ani, și nu a existat niciodată în această perioadă un conflict, respectându-ne reciproc, orice problemă sau greutate am avut, am știut să le rezolvăm pe cale amabilă. Consider că tânărul viceprimar este capabil să conducă primăria, dacă băileștenii vor vrea să aibă un reprezentant în parlament la un moment dat.

Rep: Ați explicat în numărul trecut demersurile făcute la nivel central pentru trecerea municipiului Băilești din categoria „Municipii și orașe centre urbane cu rol zonă”, în cea a „Municipiilor și orașelor poli județeni secundari” dat fiind că „Băileștiul îndeplinește pragurile valorice pentru 7 din cei nouă indicatori de monitorizare din anexa VI”, categorie din care, din jud. Dolj

a fost inclus numai Calafatul, ceea ce e nedrept ca pondere economică și spirituală. Nu luăm în considerație că, la Calafat, și primarul e băileștean, absolvent de „Mihai Viteazul”, dar Băileștiul e inclus alături de Dăbuleni, fapt cu totul aberant. Vă rog să detaliați în ce constă, la concret, această includere discriminatorie a Băileștiului.

C.P.: Ne-am văzut judecați fără a fi întrebați. Acest proiect de hotărâre în ceea ce privește reclasificarea localităților urbane la nivel de țară este o inițiativă bună și trebuie văzută până la capăt finalizarea ei, însă localitățile urbane trebuie să primească șansa de a se exprima, pentru situația pe care o au, într-un mod direct, deoarece foarte mulți indicatori și date sunt transmise Institutului Național de Statistică nu de către noi, ci de instituții ale statului care uneori nu primesc raportările respective conform cu realitatea. Noi nu puteam să stăm cu mâinile în sân și să nu facem nimic. Am luat inițiativa, așa cum ați scris și în Gazetă, am făcut toate demersurile, demonstrând că la momentul acesta putem fi cuprinși în această categorie a orașelor municipii poli județeni secundari, categoria cu peste 20 mii locuitori, Băileștiul având o populație de peste 20 mii de locuitori la sfârșitul anului 2015. Mulți fac unele afirmații eronate (Da ce, Băileștiul e municipiu?), afirmații văzute numai prin prisma impozitelor și taxelor locale, cum că ar fi prea mari. Eu nu pot decât să le transmit că reclasificarea Băileștiului ca oraș, nu ar schimba aceste taxe și impozite,

deoarece noi ca municipiu de categoria a IV-a nu putem fi retrogradați decât la categoria I orașe, categorii care are aceleași impozite și taxe cu cea de municipiu. Sunt sigur că toți cetățenii orașului s-au bucurat când în 2001 Băileștiul a devenit municipiu, însă nu eram pregătiți pentru a fi municipiu. Am reușit să ne menținem la categoria municipii peste 20 mii de locuitori, demonstrând că îndeplinim 7 indicatori specifici din cei 9, drept urmare, așa cum bine știți, am primit și răspunsul Guvernului prin vicepremierul Vasile Dîncu, în sensul că, Anexa 2 a fost schimbată, iar Băileștiul, așa cum este normal, este a doua localitate din Dolj, după Craiova, Calafatul, a treia localitate.

Rep: Domnule primar, în curând Primăria și Consiliul Local se vor muta în noul sediu, compartimentat în așa fel, încât să aibă spații corespunzătoare pentru toate serviciile. În ce va consta îmbunătățirea activității acestora în relațiile cu cetățenii localității? S-a realizat recepția lucrărilor și care e nivelul calității acesteia? Când se va face, efectiv, mutarea și în ce va consta festivitatea de inaugurare, fiindcă nu e vorba de un eveniment oarecare, ci de salvarea unui obiectiv reprezentativ pentru comunitate și, în același timp, locul de unde vor porni măsurile de asigurare a bunului mers al localității?

C.P.: În 2008, când am fost ales primar, nu puteam să mă ocup de sediul primăriei, câtă vreme locuitorii nu beneficiau de apă curentă cu program continuu, canalizare, străzi asfaltate, condiții

mai bune în școli și spital, piața agroalimentară cu condiții decente de unde toți ne facem cumpărăturile etc. Ca o gluma... am fi apărut probabil la știri cum se întâmplă prin alte locuri, că avem primărie de se învârtă după soare, dar nu avem apă și canalizare. Toate acestea dar și altele, au avut nevoie de timp pentru a fi realizate și acum a venit și rândul unui sediu nou de primărie. Acest imobil care va deveni noua casă a primăriei, este unul cu tradiție, de suflet și cu siguranță vă aduceți și dumneavoastră aminte cu plăcere, că acest imobil a fost ridicat de băileșteni în anul 1920. Am reușit ceva ce ține de normalitate și de un grad ridicat de civilizație, acea sală cu 26 de ghișee, în care cetățeanul poate merge pentru a-și rezolva problemele și nu ca acum când aleargă de la un imobil la altul. Construcția este finalizată, iar până la sfârșitul lunii se va trece la recepția lucrărilor. Pe această cale, adresez invitația către toți cei care doresc ca în ziua de 1 Decembrie, ziua tuturor românilor, după manifestările de la Monumentul Eroilor, să viziteze această nouă clădire a primăriei, urmând ca după această dată, să devină funcțională în sprijinul cetățenilor băileșteni. Ei sunt cei care au făcut posibilă această realizare prin încrederea pe care mi-au acordat-o în alegerea mea ca primar, pentru care le mulțumesc încă o dată.

Rep: Ce destinații vor avea clădirile și încăperile din vechea primărie din momentul în care va avea loc mutarea în noul sediu?

C.P.: Probabil cetățenii au văzut acea bulină roșie de pe clădirea veche a primăriei. Este singura construcție din localitate expertizată din punct de vedere seismic. Totuși clădirea este o clădire simbol pentru orașul nostru, o clădire încărcată de istorie.

► Continuare în pag. 7

Dând curs Dispoziției 1650/14.10.2016 a Primarului Municipiului Băilești, aleșii urbei și-au dat întâlnire pe data de 26.10.2016, la ora 8.00, pentru ședința ordinară a Consiliului Local pe luna lui Brumărel.

Constatând că ședința este statutară, dl. secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, votat în unanimitate, și a predat ștabela dlui. M. Mitrache, președintele de ședință, care l-a invitat pe dl. primar, C. Pistrițu, să prezinte ordinea de zi, una mai puțin „stufoasă” decât în alte dăți. După lectura acesteia, edilul-șef a propus introducerea unui proiect de hotărâre referitor la modificarea statutului de funcții al Spitalului Municipal *prof. dr. Irinel Popescu* Băilești. Revenind la pupitrul de comandă, președintele de ședință a supus votului ordinea de zi cu amendamentul menționat, aceasta fiind aprobată în unanimitate. Pentru a nu mai consemna de fiecare dată, precizăm că opt proiecte de hotărâre au obținut sufragiile tuturor „parlamentarilor” locali, în același mod fiind amânat unul dintre proiecte.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rectificarea bugetului local, se stipulează că, având ca temei legal Legea 273/2006 și Legea 339/2010, serviciul de specialitate a propus următoarele modificări:

I. La venituri + 203 mii lei, repartizate astfel: Sume defalcate din impozitul pe venit, 04.02.01, + 158 mii lei; sume defalcate din TVA, 11.02.02, +15 mii lei; subvenții de la bugetul de stat pentru finanțare, 42.02.41, +30 mii lei;

La cheltuieli +213 mii lei, din care: cap. 51.02, Administrație publică +140 mii lei (salarii); cap. 65.02, Învățământ +15 mii lei (materiale); cap. 66.02, Sănătate +40 mii lei, din care: salarii medici +30 mii lei și investiții *Reabilitare Laborator imagistică-medicală* +10 mii lei; cap. 67.03, Servicii culturale +18 mii lei, din care: Bibliotecă +6 mii lei (salarii); Casa de Cultură +10 mii lei (transferuri); Muzeu +2 mii lei (transferuri); cap. 68.02, Asistență socială +126 mii lei pentru asistență socială în caz de boli și de invalidități; cap. 84.02, Transporturi, minus 126 mii lei (materiale).

În urma modificărilor, veniturile sunt în sumă de 28 976 mii lei, cheltuielile se cifrează la 36 813 mii lei, cu un deficit bugetar de 7 837 mii lei.

II. Activități autofinanțate – bugetul se suplimentează astfel:

Venituri proprii +27 mii lei, din care: Diverse venituri, 36.10.50, (piață) +10 mii lei; Donații și sponsorizări, 37.10.01, +5 mii lei; Subvenții, 43.10.09, +12 mii lei.

Cheltuieli +27 mii lei, din care: cap. 67.10, Cultură +17 mii lei (Casa de Cultură +10 mii lei, Muzeu +2 mii lei, Sport +5 mii lei); cap. 70.10, Piață +10 mii lei (salarii).

În urma modificărilor, la activitățile autofinanțate, veniturile se cifrează la 12.895 mii lei, cheltuieli

Deocamdată, prilej de satisfacție pentru aleși și pentru alegători

-13.462 lei, cu un deficit de 567 mii lei.

Având în vedere cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: „Se aprobă rectificarea bugetului local pe anul 2016, conform anexei”.

Dl. M. Pistrițu, unul dintre cei mai activi consilieri, a întrebat dacă la Cap. 51.02 nu sunt bani pentru salarii, doamna director economic, Violeta Moțățeanu, precizând că nu sunt bani să acopere salariile până la sfârșitul anului. La Biblioteca suma se datorează revenirii din concediul medical a bibliotecarei Ciciulete Daniela, iar cei 10 mii lei, transferuri la Casa de Cultură se găsesc la activități autofinanțate, dar nici aici nu sunt suficienți bani pentru acoperirea salariilor până la sfârșitul anului, această sumă nefiind prinsă în bugetul lor inițial. Pe lângă venirea din concediul medical a domnei bibliotecar, mai apar schimbări referitoare la vechime și la promovări într-o nouă clasă de salarizare. Bugetul consolidat include toate unitățile care depind de Primărie și a fost aprobat prin HCL. Dl. primar a menționat că, dacă vor, unitățile din subordine convoacă în ședință consiliile de administrație și fac rectificarea, totul depinzând de dumealor, pentru că autoritatea locală nu mai este implicată. Dl. V. Toană a precizat că suma de 15 mii lei pentru materiale a fost solicitată numai de liceu, dna. Moțățeanu menționând că de la bugetul local s-au dat banii solicitați, iar pentru aceeași categorie de cheltuieli nu se mai pot acorda alți bani, adică nu se acordă sume de la două surse. Banii se împart în funcție de solicitări, așa încât nu mai este nevoie de o altă solicitare. Edilul-șef a informat că astfel

de sume se dau cu destinație – către liceu de la ISJ Dolj – și apoi aceste sume ajung în contul primăriei. Dl. G. Tica a făcut precizarea că pe data de 29 septembrie a înaintat o adresă prin care a solicitat suma de 15 mii lei iar, dacă celelalte școli n-au cerut, în mod logic acești bani trebuia dați liceului.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii economico-financieri pe trim. al III-lea 2016, se menționează că, așa cum reiese din documentația înaintată de serviciul de specialitate, aceștia au configurația:

Venituri: Gradul de realizare a veniturilor – 109,65%; Gradul de realizare a veniturilor proprii – 121,25%; Gradul de finanțare din venituri proprii – 40,79%; Gradul de autofinanțare – 21,6%; Gradul de autonomie decizională – 44,05%.

Cheltuieli: Ponderea secțiunii de funcționare – 68,01%; Ponderea secțiunii de dezvoltare – 31,99%.

Față de cele menționate anterior, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL potrivit căreia: „Se aprobă indicatorii economico-financieri realizați pe trim. al III-lea al anului 2016, conform anexei alăturate”.

Dl. M. Pistrițu a informat că sunt în Băilești patru persoane care au o datorie la autoritatea locală de o jumătate de miliard lei vechi. Dacă există aceste restanțe și sunt tolerate, n-ar trebui să se mai pună problema dacă să se dea suma de 15 mii lei solicitată de liceu și a întrebat cum se vor recupera acele restanțe. Dna. Violeta Moțățeanu a menționat că s-au întocmit dosare de eşalonări, fiecare debitor este obligat să-și plătească ratele curente, s-au făcut și dosare de executare silită, proprii pe salarii sau pe pensii, precizând că este extrem de

greu să pui sechestrul pe casă. Dl. M. Pistrițu a menționat că unii dintre datornici au autoturisme de 60 mii euro și se pretează la sechestrul, dna. director economic răspunzându-i că este mai greu de pus sechestrul pe mașini decât pe casă. Edilul-șef a făcut cunoscut că gradul de colectare a impozitelor și a taxelor locale este de peste 82%, ceea ce este foarte bine, dacă se are în vedere că la venirea sa în funcția de primar, impozitele și taxele locale se încasau în proporție de 42%. Procedurile de executare silită sunt extrem de dificile iar noul Cod Fiscal nu are prevederi exprese în acest sens. În primul rând, se încasează amenzile iar autoritățile locale au solicitat ca amenzile să fie încasate de finanțe. Din anul 2010 până în prezent sunt peste 500 de eşalonări ale datoritorilor, dar trebuie respectată legea.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se mandatează reprezentantul CL să voteze în Adunarea Generală Extraordinară a Asociaților la Compania de Apă Oltenia din data de 31.10.2016 ora 14.00, se precizează că, dând curs adresei 23224/30.09.2016 prin care se solicită desemnarea reprezentantului CL să voteze în adunarea extraordinară, executivul, la propunerea dlui. V. Toană, a solicitat CL să emită o hotărâre potrivit căreia: „Se desemnează doamna Bălan Vera, consilier local să voteze în Adunarea Generală Extraordinară a Asociaților la Compania de Apă Oltenia din data de 31.10.2016 ora 14.00”.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Comisia de apărare împotriva dezastrelor, se stipulează că, respectând prevederile HG 638/1999 care

reglementează modul de organizare a organelor și organismelor centrale și locale la apariția fenomenelor periculoase, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: „Se aprobă constituirea Comisiei de apărare împotriva dezastrelor, inundațiilor și înghețurilor, precum și a fenomenelor meteorologice periculoase, în componență: Pistrițu Costel, primar – președinte; Mușuroi Irinel-Codruț, viceprimar – vicepreședinte; Iureș Victor, Poliția Locală - secretar; Ghinea Nicolae-Viorel, inspector primărie; Miu Cristian, director Electrica, Filip Cornel-Nicolae, comisar șef Poliție; Mitroi Paul, director Serv. ADPP; Croitoru Cristian, director Serv. Jud. Drumuri; Gliba Gheorghe, director SC Celule SA; Tîbreanu Mirela, director Spital; Mălin Ionel, comandant Secția Pompieri; Carauleanu Marius, șef Stație Meteo; Cojocaru Florin, director SPAC – membri.”

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă darea în exploatare de către SC Competrol Downstream SA, în calitate de asociat conform contractului nr.7/03.10.2007, către SC Mina Interserv SRL, a stației de distribuit carburanți auto și a spațiilor necesare pentru desfășurarea unor activități comerciale accesorii, denumită, conform contractului, „Stația”, amplasată pe terenul în suprafață de 1000 mp, proprietate a autorității locale în str. Dreptății – pâraul Balasan, până la data de 03.10.2017, se precizează că, având în vedere că la nivelul autorității locale s-a încheiat contractual de asociere în participațiune nr. 7/03.10.2007 în care municipiul Băilești este parte cu suprafața de 1000 mp, situată la adresa menționată, și ținând seama de memoriul SC Mina Interserv SRL și de actele atașate, executivul a solicitat CL să emită o hotărâre prin care: „Se aprobă darea în exploatare a Stației de distribuie carburanți auto și a spațiilor necesare pentru desfășurarea unor activități comerciale accesorii denumită, conform contractului, „Stația”, amplasată pe terenul în suprafață de 1000 mp, proprietate a autorității locale în str. Dreptății – pâraul Balasan, de către SC Competrol Downstream SA, în calitate de asociat conform contractului nr.7/03.10.2007 către SC Mina Interserv SRL până la data de 03.10.2017, conform anexei”.

Edilul-șef a menționat că ce se hotărâse într-o ședință anterioară nu era corect și, în consecință, puteam pierde contractul, acum totul fiind corect. Primăria a dat pământul iar ei pun restul, contractul putându-se prelungi cu avizul părților. Au dorit să plătească chiria pentru toată perioada, situație neprevăzută în lege, deoarece chiria se poate majora anual. Dl. V. Toană a avansat propunerea să rămână așa cum s-a stabilit acum, pentru că este benefic, fiind vorba de un investitor care asigură locuri de muncă.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se ia act de situația financiară pe primele

Lecturile unui pensionar

(fragmente din cartea "Cronica unui deceniu involburat",
Editura Gordian, Timișoara, 2016)

Anul 2013

Cronica locală este extrem de bogată pentru anul 2013, lucru curios, fără conotații politice. Astfel, în oraș se derulează în continuare mai vechile programe de reabilitare a surselor de apă și a canalizării, de refacere a asfaltului și de finisare a unor sedii de instituții. Dintre numeroasele realizări ale acestei perioade voi aminti, pentru impactul avut, modernizarea Școlii nr. 2 (chiar dacă acum are doar statutul de structură, de filială a alteia). Ziarul local i-a dedicat un reportaj amplu: nu-mi rămâne decât să adaug că lucrările de reabilitare erau stringent necesare, că ele s-au realizat cu fonduri europene nerambursabile și locale și că meritul profesorului Cristian Văduva este remarcabil. Dar, în același timp, el a devenit un „specialist” al reconstrucției localurilor de școli vechi și al „înlocuirii sale după ce” s-a tăiat panglica ! „Excelentă” strategie managerială mai au acum inspectoratele școlare!...

Așa cum am scris în ultima mea carte, în primăvara lui 2013 s-a făcut sfințirea bisericii cu hramul „Marele mucenic Gheorghe” din incinta Spitalului Municipal, ale cărei decorațiuni interioare îi aparțin pictorului iconar local Tiberiu Iota.

Tot în anul 2013, au căpătat sedii noi publicația locală „Gazeta de Băilești” și, alături, în aceeași incintă a fostei Case de Cultură, „Clubul Pensionarilor”. Amenajarea lor reprezintă promisiuni electorale transpuse în fapte, ale lui Costel Pistrițu, primarul munici-

piului, ca și inaugurarea fântânii lui Amza Pellea, în proximitatea centrului civic al orașului.

Să mai remarc, de asemenea, străduința exemplară a economistului băileștean resident în Germania, Jean Lazăr, de a contribui la dotarea cu mobilier și aparatură birotică a multor instituții din oraș. Voi reveni în paginile destinate anului următor, 2014.

Și pentru că am amintit mai înainte de experiențele manageriale ale profesorului Văduva iar în „anul precedent”, 2012, am deplâns numirile pe criterii exclusiv politice ale directorilor de școli, voi reda mai jos o amintire personală, cu semnificații destul de străvezii.

Cu câțiva ani înainte de Revoluție, împreună cu Monica Drăguț, inginerul-șef al școlii, am participat la o consfătuire organizată de Ministerul Agriculturii la București. Am fost cazat la hotel, în aceeași cameră cu un director din Moldova, parcă de la Roman. Acesta, profitând de existența telefonului, vorbea „în draci”, atât în capitală, cât și cu cei de acasă. În dimineața ultimei zile am mers la recepția hotelului, am achitat contravaloarea cazării și am ajuns la locul de desfășurare a lucrărilor. Devenise limpede că nu mai era nimic important, pur și simplu se trăgea de timp iar în sală rămăseseră numai puțini dintre participanții inițiali. Așa că, împreună cu colega mea, am decis să „chiulim” de la ultima parte, deci de la „concluzii”, pentru câteva cumpărături familiale.

Dar, în lipsa noastră, surpriză! Cei de la hotel au constatat că

directorul româșcan, colegul meu de cameră, omisese să-și achite convorbirile telefonice. Natural, au sunat la liceul unde avea loc ședința și au reclamat neajunsul. Spre ghinionul „meu (!)” acesta plecase și el, ca și mulți alții. Și atunci, logic, inspectorul ministerial care conducea lucrările a cerut hotelului numele colegului de cameră al restanțierului. Adică, al meu! Iar eu, la rândul-mi, „spălaseam putina”! Deci plecasem de la niște concluzii formale și inutile. Urmarea:

- Mi s-au anulat actele de decontare a cheltuielilor făcute;
- Am fost considerat absent pentru toate cele trei zile de ședință;
- Mi s-a tăiat dreptul la gratificație (primă) pe anul în curs;
- Am fost atenționat că, în caz de recidivă, mi se retrage avizul exercitării funcției de director! și totul pentru 20-30 de minute de la care absentasem!

Am evocat această întâmplare legată de singura sancțiune pe care am primit-o timp de 40 de ani pentru a o contrapune unor situații din vremea de azi. Unii dintre directorii numiți politic obișnuiesc să încaseze în aceeași zi contravaloarea a mai multe ordine de deplasare sau lipsesc adesea de acolo unde ar trebui să se găsească: în mijlocul colegilor și elevilor! De fapt, uneori lipsesc zile la rând, plecați în țară sau chiar în străinătate!...

A venit după aceea rândul Bibliotecii Municipale de a serba 87 de ani de la înființare. Cum, cu o jumătate de secol înainte, fusesem directorul acestei instituții,

mi s-a făcut onoarea de a fi moderatorul manifestării, care a avut, pe lângă autoritățile locale și invitați dintre localnici, câțiva oaspeți de marcă. Prof. univ. Elis Râpeanu, o mai veche amică a orașului, a recitat din lirica proprie poezii dedicate memoriei lui Amza Pellea. A urmat, ca un corolar, concetățeanul nostru Gheorghe Doca, profesor universitar și eminescolog reputat; acesta a conferențiat pe tema „Cine l-a descoperit pe Eminescu”, cu exemple din creația postumă a marelui poet încă necunoscută marelui public. În fine, un alt băileștean de seamă, muzeograful Ștefan Enache, a vorbit cu căldură și aplecare despre romanitatea poporului român, despre legătura dintre istorie și tradițiile populare românești.

Un loc tot mai important în viața spirituală a urbei îl au lansările de carte ale unor autori băileșteni. Cronologic vorbind, în primul număr al Gazetei de Băilești din 2013 se află o călduroasă cronică a lansării primei mele cărți, „Amintirile unui dascăl”. Aceasta apare la sfârșitul anului 2012, dar ceremonia lansării se petrece la începutul lui 2013, motiv pentru care am fost profund recunoscător organizatorilor manifestării.

Urmează și alte lansări-prezentări de cărți, precum romanul „Nevinovata” al prolificii scriitoare Valentina Ristea sau „Pune ultima piesă” cartea unei tinere scriitoare băileștene, care însă a apărut la București. Este vorba despre Monica Berceanu, care-și prezintă pe scurt traseul biografic, început în orașul nostru.

În fine, în luna noiembrie a aceluiși an apar și sunt prezentate cărțile „Baladele băileștene” (volumul al doilea) de Valentin Turcu și a doua carte a subsema-

tului, „Amintirile unui băileștean”. Elementele comune celor două apariții nu se referă doar la înrudirea tematică — imaginea de ieri și de azi a orașului nostru — ci și la faptul că au același sponsor. În toamna lui 2013, la întâlnirea cu colegii de liceu din promoția 1972, unul dintre reprezentanții de marcă ai acesteia, inginerul Gheorghe Comeanu, s-a oferit să sponso- rizeze modestele noastre încercări. Ca un Mecena modern, absolventul Liceului de Cultură Generală Băilești (azi Mihai Viteazul), originar din Negoi, a suportat fără tam-tam mediatic publicarea celor două volume.

Rămânând în același perimetru cultural, voi mai adăuga că, tot în paginile Gazetei de Băilești și-a găsit spațiul meritat o evocare emoționantă a unei personalități locale, Gogu Coconoiu, pe baza unui „jurnal de front” olograf, al anilor în care acesta a luptat pe fronturile ultimei conflagrații, atât în răsărit cât și în vest. Personal, cred că inițiativa redacției ar trebui perpetuată: mulți băileșteni ar trebui să fie readuși în memoria colecțiilor locale, prin rolul pe care l-au jucat cândva în viața așezării noastre. La un minim efort de memorie, mă gândesc la directorii de școli Constantin Săceanu și Sabin Ungureanu, la profesorul Alexandru Dinu, la pilotul Constantin Gabro-veanu (Bumbăr), la foștii primari Victor Țonea și Sergiu Colan (ultimul încă în viață), la economistul Marian Ionescu (Grecu) sau la Augustin Botescu, cel mai renumit produs al sportului local, ca și la mulți alți băileșteni care, din cauza vitregiilor sorții, zac astăzi într-o nedreaptă uitare. Imitând pe Nicolae Iorga, rubrica s-ar putea numi „Oameni care au fost”.

Marian PIRNEA

► Continuare în numărul viitor

► nouă luni ale anului 2016, a SC Paza CLB SRL, se menționează că societatea a făcut cunoscut că pe primele 9 luni a înregistrat o cifră de afaceri de 686.123 lei și un profit net de 8.880 lei. S-au înregistrat venituri în valoare de 688.058 lei, structurate după cum urmează: venituri lucrări cimitir — 74.175 lei; venituri cimitir (concesiuni și întreținere) — 55.159 lei; venituri lucrări parc — 46.939 lei; venituri servicii de pază — 439.691 lei; venituri din redevențe și chirii — 70.160 lei; alte venituri de exploatare — 1.924 lei; venituri din dobânzi — 10 lei. În aceeași perioadă, s-au înregistrat cheltuieli în valoare de 679.178 lei: Cheltuieli cu materialele — 27.286 lei; Cheltuieli cu piesele de schimb — 2.549 lei; Cheltuieli cu combustibilul — 1.689 lei; Cheltuieli cu alte materiale consumabile — 436 lei; Cheltuieli cu obiectele de inventar — 2.505 lei; Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile — 983 lei; Cheltuieli cu locațiile de gestiune și chirii — 5 120 lei; Cheltuieli cu primele de asigurare — 784 lei; Cheltuieli cu colaboratorii — 4 000 lei; Cheltuieli cu detașări și deplasări — 149 lei; Cheltuieli poștale și alte taxe de telecomunicații — 5.478

lei; Cheltuieli cu serviciile bancare — 492 lei; alte cheltuieli cu serviciile executate de terți — 5.424 lei; Cheltuieli cu alte impozite și taxe — 427 lei; Cheltuieli cu salariile — 476.738 lei; Cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale — 81.491 lei; Cheltuieli privind contribuția la fondul de șomaj — 3.605 lei; Cheltuieli privind contribuția la asigurările sociale de sănătate — 25.000 lei; Cheltuieli privind despăgubiri, amenzi și penalități — 25.328 lei; Cheltuieli cu amortizările — 2.427 lei; Cheltuieli cu impozitul pe profit — 7.267 lei.

Ținând seama de cele menționate, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: „Se ia act de situația financiară pe primele 9 luni ale anului 2016 la SC Paza CLB SRL Băilești conform anexei”.

La propunerea dlui consilier M. Pistrițu, Proiectul de hotărâre prin care se aprobă repartizarea unei locuințe din fondul locativ a fost amânat.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă anexa cu utilajele care urmează a fi date în administrare către SC Salubritate SRL, se stipulează că, având în vedere că la nivelul

unității administrativ-teritoriale există utilaje și bunuri proprietate a autorității locale care nu pot fi exploatate de către aceasta (Tractor Jhon Deere, Cisternă Fleigel VFW 5000STAR, Remorcă agricolă sau forestieră R3a (2 buc), Remorcă agricolă sau forestieră R3a Rembi, Mașină autopropulsată pentru lucrări Marca-JCB, tip 407 T4), executivul a solicitat CL să emită o hotărâre prin care: „Se aprobă darea în administrare a unor bunuri și utilaje către SC Salubritate SRL Băilești, conform Anexei 1”.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea statutului de funcții al Spitalului Municipal prof. dr. Irinel Popescu Băilești, se menționează că prin adresa 5863/20.10.2016 conducerea spitalului a solicitat modificarea statutului de funcții în sensul că postul de economist debutant cl24, poziția 6 se înlocuiește cu economist II cl33, iar economist II, gr2 cl38, poziția 192,5 cu economist debutant cl24, începând cu data de 01.11.2016.

Dând curs solicitării, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL potrivit căreia: „Se aprobă modificarea statutului de funcții al Spitalului Municipal prof. dr. Irinel

Popescu Băilești, conform anexei alăturate”.

La punctul „Diverse”, dl. M. Pistrițu a adresat două întrebări: 1. Când încep lucrările la parcare de lângă noul sediu al Primăriei; 2. Când se dă în folosință cel deal treile tronsoane din piață, pentru că duminică a fost mare aglomerație de mașini din care se vindeau haine de la second-hand. Edilul-șef a menționat că în ceea ce privește parcare, această acțiune se va realiza probabil în săptămâna viitoare. La piață, tot săptămâna viitoare se va face recepția, fiind necesară obținerea avizelor, cu deosebire de la ISU Dolj. Oricum, se va face cât de curând dacă nu se întâmpină greutăți la obținerea avizelor, urmând a se face eventuale remedieri. Dl. M. Pistrițu a informat că, fiind membru al Consiliului de administrație de la Liceul Mihai Viteazul, un „binevoitor” i-a spus că unitatea școlară nu mai îndeplinește condițiile de a avea director adjunct, pentru că numărul de clase a scăzut sub 25, cât prevede legea. Dl. director G. Tica a precizat că pe data de 30 august 2016 posturile de directori erau aprobate. S-a schimbat metodologia de concurs, care se desfășoară acum la nivel

național. Ordinul a apărut pe data de 14 septembrie, dar este înregistrat pe data de 31 august. Dl. M. Pistrițu a mai precizat că, din câte a aflat, se discută în Senat amânarea concursului de director, deși acesta este în derulare. Va solicita informații de la ISJ Dolj. Dl. Fl. Duinea, președintele CSM Progresul Băilești a prezentat succint situația actuală a echipei de fotbal seniori care activează în Divizia a V-a, dar nu mai are jucători suficienți, solicitând CL să ia o hotărâre. Dl. primar a propus ca echipa să joace și etapa care urmează, dl. președinte să facă apoi o informare punctuală și într-o ședință de CL, eventual extraordinară, se va lua o hotărâre, și dacă se impune, se poate ajunge la retragerea echipei din campionat, continuându-se activitatea cu grupele de copii și junior, unde situația este destul de bună și cu rezultate pe măsură.

Până acum, în CL este evidentă o unitate de vederi și interese, responsabilitate în dezbaterile proiectelor de hotărâre, ceea ce nu face decât să-i bucure pe cei care le-au acordat votul aleșilor locali și motive de satisfacție pentru aceștia.

Gheorghe GHEORGHISAN

Am încercat, o dată, să te cuprind din toate unghiurile de vedere și m-am ales cu luna-n brațe în timp ce scriam stând în mijlocul câmpului. Fulgii albi de nea se zdrobeau de pământul umed pentru prima dată în acest an.

Luna stătea nemișcată, așa cum stătea mereu. Încep să cred că nici acum nu este impresionată de eforturile noastre aici, pe pământ, sau poate ne închinăm în fiecare seară unei Zâne de mult plecate în alte locuri. Spune-mi, dragule, ce este infinitul... dacă nu această veșnică întoarcere aici pe pământ?

Un atom în spațiu... mi-ai spus privind un fulg de nea plutind în fața ta. Aici, acolo, în fiecare fulg de nea, o nouă viață. Simt cum câmpul se-nvește în straie albe. Un singur cuvânt îmi vine să-ți șoptesc la ureche – abundență. Abundență, acel sentiment de împlinire și întregire a sufletului. O prăvălie albă plină cu darurile acestui infinit al nostru. Asta înseamnă iubirea noastră.

Dragul meu, pentru prima dată

Noapte de iarnă

de foarte mult timp realizez ce-nseamnă, de fapt, iubirea noastră, acest rău nemărginit de sentimente calde și bunăstare neconținută. Dacă mă iubești așa cum simt eu, atunci înseamnă că trăim în nemurire. Nemurirea fiind această veșnică reîntoarcere la ceea ce suntem noi. Nemurirea iubirii noastre fiind ea însăși abundența vieții în toate formele ei aici pe pământ. Știi, când am spus că de abia aștept să ne vedem m-am gândit la această revenire la origini. La ceea ce suntem noi de fapt, două suflete pereche.

Nu-mi răspunzi. Te privesc în liniștea ce ne-nconjoară. Rămăsa pironită locului, încercam să absorb cât mai mult din acest moment, ce știam că dacă va mai veni vreodată, va trece încă o eternitate până atunci. Cu picioarele afundate în zăpadă parcă eram hipnotizată, acolo în mijlocul universului nostru, privind luna cum coboară cu tine în iarbă. Dintr-o dată am observat fața ta transformându-se în timp ce nășteai lacrimi pe obraji. Oare acum este momentul, oare de abia acum ți se deschide inima? În timp ce te priveam, am observat luna cum țesea cristale în lacrimile tale. Ce priveliște!... până și cele mai tari pietre se zdrobesc.

Știam că și tu simțeai același lucru pe care-l simțeam eu. Aceeași goliciune a sufletului ce ne-nconjură pe dinăuntru și pe dinafară în

tot ceea ce făceam era acum topită de această regăsire. Am uitat prea repede să fim copii, să fim aceiași care eram atunci când alergam amândoi desculți pe acest câmp. Tu ai plecat în alte țări, iar eu... eu am căutat să prind fiecare față a lunii din cât mai multe locuri. Și nu am văzut decât aceleași griji, aceleași dureri, aceleași pierderi și aceeași față a Zânei a strălucit de peste tot. Printre toate acestea m-am ales cu tine în suflet mereu, oriunde m-am aflat. Deși, ei mi-au tot spus că iubirea se exprimă doar prin săruturi și trupuri dezgolate.

Și totuși, eu te-am iubit pe tine în fiecare dimineață ce-ncepea în absența ta, fără să știu cum îți miroase pielea când te trezești dimineața, fără să știu ce gust au buzele tale când vii înapoi la mine. Poate că le-am uitat sau poate că iubirea noastră nu-nseamnă doar mâini și buze. Te-ai împletit în sufletul meu așa cum eu am găsit adăpost în inima ta, înainte de a înțelege că odată ce două suflete s-au contopit vor vibra împreună oriunde ar fi. Și oare acum, tu plângi tot acest timp pe care l-am pierdut?

Dragul meu, ce este infinitul dacă nu această eternă reîntoarcere, această posibilitate de a schimba oricând ce am greșit? Ce este infinitul, dacă nu puterea de a te strânge în brațe oricând îmi voi dori? Îmbrățișările nu se numără niciodată, ci doar se dăruiesc. Mă

asez lângă tine, pe covorul alb de nea. Amândoi îmbrățișați de fulgi, de stele, de iubire. Oare sărutul meu acum ar fi prea puțin în schimbul eternității acestei clipe? Te simt cum mă cuprinzi în brațe și capul ți se lasă legănat la pieptul meu. Iubire... iubire...

Azi am mers pe drumul tău, Pe straturile de pământ și rouă, iarba mi-a încălzit picioarele.

Aici fumișurile și-au făcut mușuroi, Un pic mai departe Titanii și-au făcut munți,

Și acolo la dreapta, oamenii, case.

Că și ei ai uitat cum înțeapă iarba la picioare,

Cum miroase câmpul dimineată după ce noaptea l-a-nvăluit sub

sclipirile sale.

Și Luna, uite-i razele pășind prin valea pustie de suflete.

Titani, zei, oameni,

Toți au uitat pentru ce-au venit în lupta lor pentru a fi stăpâni pe acest câmp.

Și i-au vărsat sânge, i-au retezat suflete și l-au forțat să-nghită atâtea trupuri.

Iar câmpul... câmpul liniștit așteaptă,

Cu miile sale de ochi și strămoși să fie umblat de iubire.

Iubire, iubire ciripesc pasărilor ce au rămas printre puținele glasuri sfinte ale acestui pământ.

Iubire... iubire... oare, îți mai aduci aminte...

Anita BELOIU

Te cunosc, te prea cunosc

*O poveste de demult cu personaje reale,
dar cu numele schimbate*

Motto: Gura este mormîntul multor adevăruri

Seară mohorâtă de iarnă. Vîntul era atît de aprig, încît împletea firele telefonice cu stîlpi cu tot, pînă și undele indeferent de lungime, se încurcau în toate felurile, fiind măturate prin atmosferă, iar tramvaiele se legănau pe șine de ziceai că acuși-acuși deraiază. La marginea Craiovei, acolo la benzinărie în răscruci, unde se despart drumurile Calafatului, prin Segarcea sau prin Perișor, doi călători așteptau cu stoicism cursa de Băilești, ultima din ziua aceea. Unul, un bătrîn înfodolit într-un cojoc mișos și un tinerel cu plete și țcălie, cu un paltonaș cam subțirel și strîns pe corp.

Nea Ilie Tropotină avusese ceva daraveli cu niște vin și cherduse trenul de 8.00, așa că nu-i rămăsese decît rata ca să ajungă acasă. Tinerelul clefăia cu un aer superior dintr-o pungă nicaiva floricele și privea profesional în lungul drumului. Afară e ger, crapă pietrele. Moș Ilie are miinile aproape degerate, iar nasul înghețat. Mașina nu vine, însă el nu renunță. Trebuie să ajungă astă-seară la Băilești să încheie o afacere cu un porc. Ar fi putut rămîne la fii'sa în Craiova, dar nu, afacerea e afacere! Nu-și mai simte degetele și nici buzele, parcă sunt după o anestezie locală. Aproape înțepenise zgribulit lîngă stîlpul stației cu ochii mijii de nesomn. Deodată flăcăul tresări, cojocul se foi și el, dar strada rămase pustie.

"Eu parcă te-aș cunoaște pe mata!", zise tinerelul. Moșneagul deschise un ochi. "Tot ce se poate!". "Nu, nu, te

știu de undeva!", se infierbîntă băietul aruncînd cu precizie cîteva floricele în gură. Bătrînul ridică gulerul cojocului parcă ferindu-se, dar pe tinerel îl interesa să facă conversație. "Mata mergi des cu cursa asta la Băilești?" "Doar cînd am nevoie!" "Măi să fie, își zise, de scaietele ăsta nu mai am scăpare."

"Nu iei o floricea?", îi oferî tinărul pun-ga. "Nu, mulțumesc, nu prea mînînc porumb!" Băiatul îl cercetă mai atent pe omul care nu pricepea că o nenorocire nu vine niciodată singură. "Și totuși, te cunosc... și nu știu de unde!"

Pe străzi, oamenii se grăbeau spre case, ca să nu fie luați pe sus sau rostogoliți prin zăpadă de vîntul nemilos ce atîngea viteze apreciabile. În timpul ăsta, sosi și autobuzul, scîrînd din încheieturi, avea și el durerile lui, nu-i mai păsa că transportă călători sau colete. Nu era nici plin, nici gol. Își găsîră locuri confortabile, atmosfera era plăcută, cald, ba erau și vreo două becuri chioare în plafon care dădeau oarece lumină. Afară se lăsase un ger virtos.

Flăcăul nu-l mai slăbea pe bătrîn. "Bre, ești din Băilești? Apăi da! Ehe, eu am plecat de acolo cînd aveam

vreo cinci ani! Am mai venit din cînd în cînd, prin vacanțe sau de sărbători". Între timp, nu se știe cum și de unde, o sticlă cu răchie începu să facă turul printre călători, fiind dată din mînă în mînă, așa ca de încălzire. După vreo două gîturi, nea Ilie Tropotină se învioră, se îndreptă de șale ca omul care și-a făcut somnul și e chitit să se apuce de treabă. "Măi nepoate, spui că parcă mă cunoști, ai? Da, dar... Ei da' ce-ai zice dacă și ieu te cunosc, a? Te prea cunosc, aș zice!" "Fugi bre d'aci, că doar ți-am zis cînd am plecat din sat la o mătușă la oraș!" "Măi băiete nu vă zice vouă și a lu' Trăncălău?" "Ba da" zise tinărul cu jumătate de gură... "Apăi vezi? Și tat'tău ierea gestionar la ICVA (n.a. Întreprinderea de Colectare și Valorificare a Ambalajelor). Cînd venea babele cu sticle și borcane goale să le vîndă, le aburea tac'tu, ba că e ciobită sticla sau borcanu' nespălat și le ciugulea la preț. Bietele muierii decît să le care iar în papornită, tăceau și luau ce le dădea el, după care venea acasă, se îmbăta și în loc să bea zeamă de varză cum fac toți bețivii, el

lua purceaua de coadă prin obor apoi se ducea la calendarul bisericesc și înjura sfinții după alfabet!" "Așa-i? Păi eu nu știu că eram mic!"

"Ei, lasă că-ți mai spui ieu, ca să vezi că vă știu, bă, vă știu pe toți ai voștri, că nu prea au fost citovi la minte! Moș'to, cînd ierea tinăr, se suia în cireșul de la poartă și lătra la lumea care trecea pe stradă, de speriasă cîinii vecinilor, că cîte unii îi aruncau oase să nu mai latre!" Hă, hă, hă, se auziră rîsete înfundate din jurul celor doi. "Ia mai zi, nea Ilie, ia mai zi! Îl îmbie unul oacheș pe moșneag. "Călătoria cu autobuzul, chiar la ore tîrzii, nu e chiar atît de neplăcută, cum zic cîte unii, ba e chiar amuzantă, după cum va urma." Moș Tropotină părea în vervă și de neoprit. Avea un fir sfătos la vorbă, ce pe loc te prindea și pînă să-ți dai seama ereai învăluit. Privi lung șoseaua în lumina farurilor, oftă și își continuă povestea.

"Ehei, nepoate, pe al bătrîn a lu' al bătrîn, moș Miluță, îl mai ții minte?" "Vag, foarte vag, nea Ilie", băgui tinerelul. "Ei vezi, se damblagise și el că nu știu din ce îndemn, îl vedeai

mereu prin curte, călărind un cal de lemn! S-o fi văzut și pe bătrînă că se scrîntise și ea! Dimineata, cum se scoală, biată babă-n grabă mare, aleargă de zor spre școală cu ghiozdanul în spinare. Apoi le spunea la toți că ea e rudă cu loana d'Arc și Genoveva de Brebant!". "Hai bre, chiar așa de zurlii erau ai mei?" "Păi de nepoate, nu-ți spusăi că vă cunosc? Hai nu te necăji, dar e bine să le știi, că cine știe de ne-om mai vedea, dar barim aflași cîte ceva!. Și cum îți spui, fratele lu' tat'ău mare, țapul ăla logodit, mai dus în lume ierea. Om bătrîn și cu baston se băga în leagănul nepoților să se culce, dar mai înfii, sugea din biberon laptele cel cald și dulce!" "Zău bre, alții mai știi, că pînă acu' mi i-ai vopsit pe toți!" "He, he, păi cum! De unchi'tău Hariton a lu' Scofală, de le zice lumea alde Coaforu', nu vrei să știi?" Călătorii se adunaseră pe locurile de lîngă cei doi și chicoteau amuzați de povestea bătrînului și fisticelele flăcăiașului, căruia îi cam pierise aplombul. "Ia zi bre, cîrî o balercă grasă, ce-i cu ăla, Frizer' sau cum îi zisăși! "Păi iacă, vă spui! Scofală ăsta să înhăitasă cu unii ai lu' Zgabercea du pi la Saca, ce furau porci di la oamini. Ai dracu' oți, cum făceau, ce dregeau, bă furau porcu' din ogradă de nici cîinele nu lătra și nici gospodarul nu simța. După ce-i luau, îi duceau la ăsta... Gogu Tarenboase din Catane și acolo îi vopseau cu Cromoplătin, vopsau aia de pâr pentru fomei, de-i făceau ➡

Dragi elevi,

În cartea mea, "Pune ultima piesă!", am descris etapa mea de licean, într-o scurtă povestire, cu titlul: "Liceu, cimitir al tinereții mele". Îi știți și voi foarte bine pe Bacovia. Îi știți tristețea, blestemul și durerea ce-l invadeau. A fost, ca și mine, un îndoliat al unui destin pe care nu avea cum să-l controleze, astfel că l-a plâns în versuri.

Vă scriu nu din postura de psihoterapeut, de profesor sau mentor. Nu sunt cu nimic mai presus decât voi și cu nimic mai înțeleaptă. Vă vorbesc ca de la păcătos la păcătos?, cum îmi place mie să spun. Vă vorbesc din postura de om creat de același Dumnezeu. Prin urmare, tot ce vă destăinuie este parte din viața mea. Dintr-o inimă străpunsă până dincolo de sânge, de săbii ce aveau în vârf otrava unor iubiri bifate greșit.

Am fost elevă a Liceului Mihai Vi-teazul. Domnul profesor Gabriel Tica m-a învățat matematică în gimnaziu, pe vremea când avea vârsta mea de acum. Dumnealui a fost cel ce, la finalul celor 8 ani, mi-a spus scrut: **"Continuă să scrii, ai talent!"**.

Am har, aș spune eu azi, când am înțeles că scriitura este un dar de la Dumnezeu, dar pe care nu l-am primit degeaba, ci pentru a alina suferințele celor

Să-i respect pe cei care "M-au făcut om mare"

care suferă, ca și mine, din cauza acuzelor aduse iubirii pentru pasiunile noastre. Și pasiunea de care vă vorbesc poate, și are dreptul să nu fie matematică, fizică, geografie, chimie și așa mai departe. Pasiunea este despre ceea ce te face fericit. Pasiunea este acea activitate pe care o faci nu pentru că trebuie, ci pentru că te liniștește și te umple de pace și iubire.

Am să încep prin a vă povesti despre eleva Monica Berceanu. De nu credeți, o puteți întreba pe domnișoara dirigintă, Camelia Ionescu, femeia care m-a suportat 4 ani, cu toate reproșurile mele, cu toate luptele mele lăuntrice și cu toate fricile de adolescență rebelă.

Am iubit limba română de când eram de-o șchioapă. Citeam și scriam pe bandă rulantă. Din păcate, însă, nu aveam mare "horoc" la a aduna lauri de pe urma marii mele iubiri, căci mereu eram condamnată că nu învăț la celelalte materii.

Să nu înțelegeți că celelalte nu erau importante. Și despre asta vreau să vă povestesc: tot ce învățăm la școală ne va ajuta în viață. Absolut totul. Că nu facem carieră din fizică, biologie ori limba română, asta e altă poveste. Dar ne vom lavi de oricare din materiile liceului. De absolut toate. Și ne cam vine să ne dăm puțin – mai mult – cu capul de pereți, atunci când, peste ani, nu știm ce e aia gravitație sau din ce e alcătuit creierul uman. Eu vă spun nu din ce aud, ci din ce trăiesc azi. Am nevoie să întreb detalii din fizică, geografie, istorie etc. Asta pentru că nu am învățat la timp. Sau pentru că am uitat.

Nu vă spun că e anormal să uiți. Uitarea ne-a fost dată de Dumnezeu

cu scopul de a putea trăi. Dacă am reține totul, am muri negreșit?. Eu vă spun însă despre ispitele noastre de adolescenți, de a ne răzvrăti împotriva autorităților, anume împotriva profesorilor. Care, ce-i drept, de multe ori sunt tirani?, fie vorba între noi, dar vă rog să mă credeți că nici dumnealor nu ne vor răul. Cei ce se răzună pe noi și ne dau câte un 2 sau un 1 (eu le-am luat cred că pe amândouă în ziua în care am împlinit 18 ani, răzvrătindu-mă împotriva domnului profesor de matematică și a doamnei profesoare de limba latină?), sunt profesorii cărora le facem zile fripte. Să știți că vom ajunge peste ani să regretăm că ne-am supărat oamenii care au vrut să facă din noi OAMENI MARI. (Delia e pe val acum cu "Cine m-a făcut om mare!" și deși eu nu-s fanul ei, tare m-a cucerit cu realismul din aceste versuri).

Să știți, dragii mei, că fiecare dascăl are în suflet un mare vis: acela ca discipolii săi să-l depășească într-o zi. Să vină, peste ani și ani, să îi mulțumească pentru că a pus o cărămidă la devenirea lui. Și nu o face din mândrie și orgoliu absurd, ci din smerenia față de Dumnezeu. Acel Dumnezeu care i-a dat harul formării altora.

Azi, eu sunt logoped și terapeut comportamental. Îi învăț pe copiii cu autism și nu numai, tot ce înseamnă viața: de la a spune A până la a-și stăpâni emoțiile negative când apar, și a le împărtăși pe cele pozitive. De exemplu, îi ajut să nu lovească atunci când se supără pe cineva și să spună TE IUBESC și să plângă, atunci când simt asta, (știți voi că ni se spune răspicat că BĂIEȚII NU PLÂNGI! și e cât se poate de neadevărat! Plân-

geți, dragii mei, plânsul nu e rușine, rușine e să furi, nu să verse lacrimi sincer!).

Cam asta mi-e mie acum meseria. Și ca "dascăl de suflete", cum îmi mai spun unii oameni, tare mă înduioșez când, după 10 ani, vin copii pe care cândva i-am învățat să spună MAMA, și-mi spun "Mulțumesc!" sau când îmi sare în brațe un copilăș pe care l-am învățat să se joace, și mă roagă să mai trec pe la el, să ne mai batem cu pernele!

Vă scriu vouă, dragi liceeni, cu dragostea și respectul pe care-l port tuturor celor care mi-au trasat un contur vieții. Așa strâmb cum îl vedeam eu atunci. Dumnealor le datorez devenirea mea de azi. Și tot ce voi deveni într-o zi. Am învățat de la dumnealor lecția umilinței uneori, alteori a smereniei, alteori a durerii și, de cele mai multe ori, a respectului față de autoritate.

În clasa a douăsprezecea am fost pe punctul de a renunța la tot ce clădisem în cei 12 ani de școală. Pentru o mare iubire. (v-a vorbit vreodată un profesor despre iubirile lui? De nu, credeți-mă că le ține ascunse din teamă, nu pentru că dânsul nu le-a trăit!).

Ca și voi, m-am îndrăgostit fără leac?. Și-am crezut că vom trăi fericiți, până la adânci bătrâneți. Că vom avea copii și îi vom crește frumos, la fel ca iubirea dintre noi. Nu doar că n-a fost așa, dar a fost coșmar. Abuzuri fizice, emoționale și amenințări cu moartea. Și nu vă spun basme acum, vă spun povești reală, de ascuns între copertile sufletelor voastre. Din care să învățați!

E normal să iubim. Și să știți că fiecare profesor al vostru o știe. E normal să ne întemeiem familii. Să ne creștem copii

în spirit creștin și în frică de Dumnezeu. Dar până acolo, avem de învățat. Și nimic nu se învață ușor. Înainte să învățați să scrieți cursiv, a trebuit să începeți cu liniuțe și bastonașe.

La fel e și cu iubirea. Începem de la 0. Ne tremură mâinile, sufletul și încrederea. Până ajungem OAMENI MARI? avem de trecut prin școala durerii. A dezamăgirilor și a fluturașilor din stomac. Da, ăia care nu dispar niciodată?. Despre asta am aflat și eu mai târziu. O lecție pe care v-o împărtășesc azi, să nu faceți pașii pe care i-am făcut eu, crezând că iubirea e doar la adolescență.

Iubirea e pentru totdeauna. Se învață, să știți, nu se consumă după ce am cumpărat-o de pe rafturile magazinelor. Iubirea se clădește. Ca o casă: temelie și toate cele necesare. Ne odihnim la pieptul ei abia după ce am ridicat-o. Și pentru a ajunge acolo, e nevoie de multă răbdare. Investiție și luptă.

Iubirea nu înseamnă suferință. Suferim atunci când CREDEM că iubim. Până când nu pășim timid, apoi siguri pe noi, în viață, nu iubim. A te îndrăgosti nu e același lucru cu A IUBI. Îndrăgostirea este despre ceea ce spune CORPUL tău, iubirea este despre ceea ce spune MINTEA ta.

Acum v-am vorbit despre ALEGERI. Despre a alege să respecti oamenii care îți pavează drumul vieții. Despre a alege să îi respecti, deși greșesc și dumnealor. Căci sunt oameni. Și niciunul nu suntem perfecți. Și niciunul nu suntem fără greșală.

În articolul următor vă voi vorbi despre IUBIRE. Acea despre care nu vă vorbesc probabil dumnealor, dar pe care eu aș introduce-o ca materie. Iubirea se predă. Și eu am învățat asta după ani în care m-am învinovățit tocmai pentru prezența ei.

Cordial,
Monica BERCEANU

roșcați și îi vindeau prin piețe. Toate bune pînă cînd, odată în tîrg la Craiova a dat o ploaie din aia de neam prost și s-au decolorat porcii. Mă, nu zici că erau fo' doi care și-au recunoscut animalele! Băă. Și dă-i bătută pe ăștia, ba au căsunat și alții cu pumnii și picioarele pe ei, că li s-a furasă și lor de prin oboare și s-a nu rămînă în pagubă, le-au dat pe cocoasă să ducă și acas'! Așa le-a rămas policra, "ai lu' Coaforu' ăl de vopsea porcii. Mare pișicher a fost și al bătrîn ăsta din ai lu' Trăncădău! Bă, să pricepea să prostească fraierii, ce mai! "Păi cum așa?" – se auzi de undeva din spatele mașinii. "Nevastă-sa, dada Glafira, sârăca, ierea tare zgîrcită. Moșului îi plăcea să tragă la măsă, dar baba ținea cheile di la grajd la gît, că acolo într-o magazie, ierea încuiată țuica." "Bine, bine, dar cu prosteala?" "Stăi mă, nu te grăbi!" – glăsu domol nea Ilie. "Stăi să vezi... Pe la amiază, cînd țata Glafira durmea, moș Axinte se suia în pod, unde desprindea cîteva țigle, urca pe casă, apoi tiptil-tiptil, pe șofru, de acolo pe grajd unde desprindea iar cîteva țigle, cobora în magazie, își lua doza și făcea drumul înapoi, pînă s-a prins baba, a încuiat și gura podului și îi lua și pensia cînd

venea poștaru'! Ce crezi că i-a trăznit prin cap moșneagului? Ieșea la linie, la poartă și vedea pe cîte unul mai necopt sau venetic, moșul le ținea calea și le zicea: *măi copii, dacă-mi dați zece lei, ieu fac precum găina!* Amuzați sau dornici să se dea mari, îi auzeau: *'na colea zece lei, ia cot-codăceștel!* "Cum să cotcodăcesc mă, ieu mănînc rîme, n-ai fro'una?" Si uite așa făcea rost de bani de birt și îi lăsa pe proști cu buzăle umflate. Ar fi trăit și o sută de ani, dacă n-ar fi căzut de pe acoperiș. Se urcase să repare niște olane sparte. Inima era bună, l-ar fi ținut, da' nu l-a ținut grinda că erea putredă... "Să-ți mai zic una și despre frate'tău, ăla mare, Ginel, prostănacul care acu' e deputat?! S-a dus și el să dea izamin să se facă marinar. Și l-a întrebat ăia: *candidat, de ce este nevoie de catarg pe puntea vaporului?* Bietul prostălău, care altă baltă decît Cilienii nu văzuse, le spusă: *dacă se termină cărbunii, îl folosim ca prăjină să împingem nava la mal!* Eee, văzu el că nu mearsă cu marina, să dusă la agronomie. I-a zis una să-l ajute: *cînd e timpul cel mai potrivit pentru culesul merelor?* "Cînd e legat cîinele!" le-a zis el. Sau soru'ta, aia, Clementina șleampăta, de vroia și ea la facultate,

deh! La istorie, au întrebat-o: "Domnișoară, pe unde au trecut romanii Dunărea ca să-l atace pe Decebal?" *Pe podul de la Cernavodă.* "Păi nu erau șine de tren," zise unul. "De unde știi mata?... că dacii ăștia era un popor de oameni diștept, că doar ei făcură și Piramidele?" Cu Geografia nu-ți mai spui; zice profesorul: spuneți-ne ceva despre Columb! Si ea ce crezi: *he, he, vreți să mă încurcați, păi toată lumea știe că Columb a fost o pasăre!* "Cum așa?" Simplu, altfel de ce s-ar spune oul lui Columb? Au dat-o afară, normal, dar orișicum s-a procopsit, e fomeie de sîrvice la biroul lu' frate'tu, deputatu'. De muică-ta ce să vorbim... altă șuie, toată ziua ducea ștafeta pe uliță, umbla cu uite popa, nu e popa și erea cu ochii dupe potcoave de cai morți."

Privindu-l pe uncheș cum arăta falnic ca un codru, cu părul bogat, argintiu, obraz rumen, privire vie, inteligentă, tînrul intelectual i se adresă timid: "poate îmi spui și mie cîte ceva despre dumneata!" Bătrînul scoase o tabacheră din buzunarul vestei și cu acordul tacit al celorlalți, aprinse o țigară (pe vremea aceea se mai fuma prin autobuze). Trase cu sete vreo două fumuri, dă pe gît o gură din sticla de țuică ce

se plimba printre călători, după care mai trage două fumuri și după ce mai soarbe o înghițitură, spuse: "Măi nepoate, ieu sunt Ilie Tropotînă. Mie de cînd eream dănac, nu prea mi-a plăcut munca, dar mi-a plăcut să observ. Cei mai mulți cred că dacă sunt sfătoși, plivesc grădina, cioplesc un fluier sau mai bat o ulucă la gard, țin post sau mănîncă doar legume și fructe, o să prindă suta de ani și o droaie de nepoți. Greșit, nepoate, că și scaunul are patru picioare și nu trage la căruță. Păi știi la cîți din ăștia, leat cu mine, le-a luat Dumnezeu mințile, auzu' sau vederea, pe alții i-a dogit romatismu', ori au dat în boala la ai mici. Așa că, măi băiete, ieu nu am muncit niciodată la cîmp, n-am dus o viață cumpătată, că nu am vrut să fiu ca ăi de le plăcea să stea la botul calului și acu' ajunsă la coada vacii... Am fumat în draci, mi-a plăcut friptura grasă și pastrama de berbec, ardeul iute și vinul rubiniu de căpșunică. Am mîncat sărat și piperat. Zilele mi le-am petrecut durmind și nopțile stînd treaz, știi, am fost paznic de noapte, oț și geambaș de cai. Da, dar pe mine nu m-a prins nici tanti MILI', nici unchiu' POLI', că știam să fur bă, știam, artist ieream! În aer liber am stat doar cît am

trecut de la o circiumă la alta. Și n-am decît o fată, un ginere și o nepoată!."

Nea Ilie încerca oarecum un sentiment de vinovăție, deși personal nu avea ce să-și reproșeze, că vorba ăluia: *și purecu' știe să sară și tot nu e căprioară.* Se apropia momentul adevărului. Junele universitar însă, intra, cum s-ar spune, pe ultima sută de metri. "Da, de o după-amiază fierbinte de vară cu o ploaie torențială, cu mese și scaune mutate din curte în casă, îți amintești mata?" "Îmi amintesc cum să nu, ierea o zi onomastică!" "Ei vezi și dumneata parcă erai un vecin sau poate o rudă?" "Cum mă să fiu un vecin? Eu sunt..."

Și-n liniștea ce se lăsase, așa cum ai înfige un pumnal în memorie, se auzi vocea tînrului: "Olele, fi-mi-ar starea a dracu', Moșiculee, dumneata ești?!"

MORALA: *Și găina poate atinge înălțimi cerești, dar numai în ghearele uliului!*

HIPOCRYT

(Notă: La rugămînta insistentă a autorului, am păstrat în toate situațiile, ortografierea cu "r", acesta mîrturisind că n-are un ghipe împotriva lui "ă", dat așa s-a obișnuit.)

Balada iluziilor

Pe panorama lumească
Omul, singurul din ființe,
Are parte să nutrească
Toată viața năzuințe...

Ca ființă superioară
Și de toate încercat,
El, totuși, nu le măsoară
Și nici nu le-a numărat.

De ce-atâtea năzuințe?!
Sigur din complexitatea
Firii, în multe privințe,
Iată, deci, realitatea!!!

Astfel, pe bătrâna Terră,
Cât face umbră sub soare,
Omul, din fire, tot speră,
Din naștere, până moare...

Speră să-o ducă mai bine,
Aspiră spre mai frumos
Și spre lipsuri mai puține
Și de bucurii prisos...

Aspirații intime
Animă pe muritori;
Destule legitime,
De cele mai multe ori...

Mai rar și exagerate
Și chiar extraordinare,
Din porniri necugetate,
Dar repede trecătoare,

Visuri sau necesități
Greu realizabile,
Unele-absurdități
Inimaginabile,

Altele, multe, firești,
Pe ale-ncercărilor valuri –
Biete nevoi omenesti,
Sau mărețe idealuri.

La vârste fragezi oricine,
Deseori, cu mintea trează,
Vede în culori senine
Tot ce-n viitor vizează –

Băieții-mulți – Cosânzene
Și Feți-Frumosi – fetele,
Pescarii – pești cât balene
Și pline năvoadele,

Iar flămânzii – abundență
Nesfârșită de mâncare
Și bețivii – apetență
La bachiceasca licoare...

Dintre cei dotați cu haruri,
Dovedite evidente,
Mulți, chiar, se visează staruri,
Pe poziții excelente,

Sau, în sport, destule fete,
Chiar din fragedă pruncie,
Se văd celebre vedete,
Despre care presa scrie...

Despre vrute și nevrute
Și-a spus părerea poporul
Și, din vremi de mult trecute,
Le-a depozitat folclorul...

Zice o vorbă de săgă -
"Pasărea mălai visează"
Și "ovăz orice mărtoagă
Chioară și schioapă, dar...
brează."

Cu grija zilei de mâine,
În lume, oameni sărmani,
Care n-au, măcar, de-o pâine,
Visează grămezi de bani.

Știm că sunt dintotdeauna,
Prin lume căutători
Care scotocesc întruna,
Peste tot, după... comori.

Unii găsesc; foarte rar,
Însă, cei mai mulți – deloc;
După-ncercări în zadar,
Cred că n-au avut noroc,

Iar alții, fără efort,
Speră-ntr-un câștig-mamut
La Loto sau Pronosport,
La Poker sau la... barbut...

Visele neîmplinite,
Stimulate de confuzii,
Au fost demult denumite,
În exprimare, iluzii ...

Sunt fenomene normale,
În viața de zi cu zi
Și iluzii naturale...
Câte?! Nu se poate ști.

Nu e vorba de vreo boală,
De când nu se ține minte,
Dar știm că "ochiul te-nșeală"
Și urechea te mai minte,

Că aduc anul și ceasul
Iluzii acustice
Și ne-apucă, la tot pasul,
Și destule optice

Și mai sunt și gustative
Și-altele de pipăit
Și destule olfactive,
Cu erori la mirosit.

E clară realitate
A istoriei lumești
Că omul mereu se zbate
În iluzii sufletești,

Căci iluzia pătrunde
Ori credul, ori susceptibil,
Orișcând și orișunde,
În sufletul lui sensibil;

Pe timp de război sau pace,
În belsug sau în nevoi,
Omul iluzii își face,
Și în lux și în noroi,

Căci Istoria ne spune
Că el, demult, din trecut,
Tinde spre perfecțiune,
Adică spre absolut

Și, ca ființă omenească,
Nutrește iluzia,
Orișicum să-și depășească,
Pe deplin, condiția,

Deci mai bine și mai sus,
Își face iluzie,
Sau, în fine, altfel spus,
Ceva de... excepție...

El vrea să abandoneze
Mizera realitate
Și, astfel, să evadeze
De tot din banalitate.

Despre iluzii s-au scris
Pagini multe – mii și sute –
Iar, într-un roman le-a zis
Balzac "Iluzii pierdute",

Căci s-au dovedit mereu,
În cazuri nenumărate,
Și la ușor și la greu
Biete visuri spulberate,

**HMM... TOT VÂNZĂTORI
DE ILUZII**

SUNTEȚI MAGICIENI?

NU, SUNTEM POLITICIENI!

Iar, de când pășește lumea
Pe cărări bătătorite,
Bântuie, ca boli, aiurea
Și iluzii felurite...

Foarte multe, în iubire,
Prin lume, au luat ampoare
Și au fost, prin omenire,
De inimi pustiitoare.

Din vremi mitologice,
Iluzii în dragoste,
Ca și-n cele antice
S-au dovedit... pacoste...

În Egipt și în Iudeea,
În Argos, Lesbos sau Sparta,
La Menelaus sau Medeea,
La Dido sau Cleopatra...

Iluzii chiar și zeițe –
Ca Dyana sau Junona
Au avut, dar și domnițe –
Ca Margot sau Desdemona...

Iluzii nu doar la antici
Ș-au cântat în poezie,
Însă și marii romantici
Despre ele-au fost să scrie...

Au evocat, mai apoi,
Iluzoriul ideal
Al iubirii – Ibsen, Tolstoi,
Dickens, Flaubert și Stendhal

Au evadat din real
Eroine cum ar fi:
Karenina, De Renal,
Ca și Emma Bovary

Și altele au crezut
În iubiri amăgitoare
Cu final neprevăzut
Și iluzii zdrobitoare...

Concomitent, câți bărbați,
Din iubire, n-au sfârșit
Profund iluzionați,
Într-un coșmar prelungit;

Înșelați în sentimente
Și loviți de pesimism,
Ș-au prăbușit – realmente –
Căzuți în misoginism.

Iluzii și-au tot făcut
Copii, femei și bărbați,
Din îndepărtat trecut,
Sclavi, șerbi, regi și împărați –

Viteji, neghiobi și savanți,
Comandanți de oști vestiți,
Pentru nații importanți,
De iluzii copleșiți;

Marinari, inventatori,
Muncitori și proști de gloată,
Poeți și compozitori
Și artiști din lumea toată.

Lincoln – iluzionat –
A forțat Istoria
Și-a murit asasinat
Fiindcă-a abolit sclavia,

Iar negrii americani –
Sclavi biciuiți pe plantații –
S-au hrănit sute de ani,
Cu iluzii – generații...

Iluzii republicane
A invocat Bonaparte,
Dar ale vremii canoane
Le-a ncălcăt cum scrie-n carte,

Căci, îmbătat de victorii,
În lupte, s-a proclamat,
Cu intenții iluzorii,
La Notre Damme... împărat.

Hitler și-a făcut iluzii
Că e dintr-un neam ales
Și a murit cu aluzii,
Tot la "Dechland uber alles!"

Apoi iluzii, la fel,
A avut destule Stalin,
Când a devenit, și el,
Peste ruși stăpân deplin

Și, mai pe urmă, Hrușciiov
Și, pân-la Brejnev, Bulganin,
Andropov și Gorbaciiov,
Elțan, Medvedev și Putin...

Gulagul exterminării
Le-a dat rusilor iluzii
Că e clipa liberării,
După bătăi cu... comptuzii.

Cei, încă, în libertate,
Iluzii aveau cu Troika
De pe Vodkă, idioate,
Cu "Glaznosti" și "Perestroika",

Că-n loc de "Opricinina"
Iluzii dă F.S.B.-ul,
Peste tot și-n Ucraina,
Ca în trecut, K.G.B.-ul...

Cu iluzii în zadar,
Kievul e în necaz,
Că de la Moskova, iar,
Le-nchid conducta de... gaz

Și se iluzionează
Kremlinul și mult și bine,
Când cu mult succes testează
Rachete și submarine...

Iluzii mereu își fac,
Prin piețe, basarabeni,
Ca și în trecutul veac,
La fel, nord-bucovinenii;

Se vede cum îi încearcă,
Cu ai lor oameni de seamă,
Iluzia să se-ntoarcă,
De tot, la Patria-Mamă.

Un vrăjitor din Haiti
A emis niste concluzii –
Că socialismu-ar fi
O suită de iluzii...

Dar, bineînțeles că
Specialiști în "Politic"
I-au și simuls o mâneacă,
Tratându-l ca... "neștiințific",

Nu ca simplu adversar,
Ca doctrină, declarant,
Ci "dusman-reacționar",
Numai bun de împușcat...

Iluzii erau de toate,
Multe greu de îndurat,
Poate mai mult decât poate
Să fie imaginat.

Ele veneau, zi cu zi,
Din lipsuri materiale
Acute, dar aveau și
Cauze spirituale...

Cine, astăzi, să mai creadă
Câte iluzii stupide
Se făceau la câte-o... coadă,
Înainte de-a deschide...

Căci se-asezau decuseară,
Fără să știe de ce,
În întuneric, afară,
Ca să apuce... orice;

La carne, brânză sau lapte,
Trăiau iluzii-grămadă,
Căci n-avea cine în noapte,
Să-i audă sau să-i vadă

Cum blestemă și înjură,
Pe ger aprig sau zăduf,
Cei abia ieșiți din tură,
Cu obidă și năduf...

Tărani-au fost, efectiv,
De iluzii cotropiți,
Căci mâncau la Colectiv,
Nu pâine, ci... biscuiți

Și-n fabrici, la muncitori,
Li se-administrau perfuzii
Politice, deseori,
Sau se-mbătau cu... iluzii;

Binele-n "La Belle epoque",
Fără crize și șomaj,
Cu apartament la bloc
Și mobilă de placaj,

Mâncare rațională,
Pe culmile bucuriei,
La scară națională,
În "Cântarea României"...

Iluzii artistice,
Semnalate prin aluzii,
Și multe politice,
Cu eșuate transfuzii...

De când tranzităm orbește,
Aproape de trei decenii,
Iluzia înfloarește
În formule-sumedenii

Și iluzii – avalanșe –
Din Guvern și Parlament,
Ne vin tranșe după tranșe,
Ca și de la prezident...

Ne dau iluzii – se știe –
Politrucii-farisei,
Cum, la circ, din pălărie,
Scot iepuri și porumbei...

Iluzii la bănci bogate,
Dar cu găuri și belele,
Iluzii cu surogate,
La Loto și... Păcănele...

Halal, de societate,
Căci peste un timp, treptat,
Vom fi, în totalitate,
Popor iluzionat!!!

Valentin TURCU

Laudatio în fața unor fotografii

Ne-au venit de curând la redacție trei fotografii ale corpului medical al „Spitalului Unificat”, cum se numea atunci, în anii 1951-1955, așezământul centenar din Băilești. Sunt copii în alb-negru, după originalele realizate de Alexandru Andronache, unul dintre cei doi fotografi cu firmă din Băilești. Cele trei copii au fost făcute de dl. Alexandru Feodorov – fotograf pasionat, electronist de profesie, fiul doctorului cu același nume, care a funcționat la Spitalul din Băilești, a murit și a fost înhumat în orașul de adopție după refugiu din Basarabia.

Autorul copiilor trimise a copilărit în Băilești (au locuit chiar în fața spitalului) și a absolvit liceul de aici (azi „Mihai Viteazul”) s-a stabilit de mai mulți ani la Hunedoara și a găsit de cuviință să trimită, în copii, acele imagini de mai mult de o jumătate de veac redacției *Gazeta de Băilești*.

După cele trei fotografii, realizate cu mijloace tehnice de acum peste șase decenii, se poate face, fie și parțial, o reconstituire și, implicit, o laudatio unității spitalicești din Băilești, pentru ce a însemnat veghea la sănătatea comunității

băileștene și a celor din jur, atât în anii obse-dantului deceniu, din care datează imaginile foto, cât și după, fiindcă medicii din foto-grafii au fost exemple demne de urmat de către cei care le-au succedat.

Unii sunt, în imagini, numerotați și indicați, astfel, alăturat, de dl Feodorov, după propriile amintiri, iar, pe pu-țini, pentru că au părăsit Băileștiul, după o vre-me, i-am identificat și pe aceștia din urmă, cu ajutorul dlui. Petre Becherescu, asistent medical pensionar, care la rândul-i a lucrat la Spital și circumscriptiile medicale din Băilești, de la absolvirea Școlii Postliceale, până la pensionare, astfel că prin materialul de față, consider că e de datoria redacției ca, pentru cititorii publicației, față cu fotografiile-documente, să aducă un omagiu Spitalului (salvat „in

extremis” de la desființare) și slujitorilor lui, din fotografiile respective, cei mai mulți trecuți la cele veșnice (că vorba unui bucu-reștean rapidist, devenit prin adop-ție băileștean, „moare și doctorii!”).

În fotografiile primite sunt medici bătrâni – dr. Varlam – director; dr. Feodorov – internist; dr. Popovici – chirurg; dar și medici tineri, pe atunci, care, după atâtea decenii s-

au dus în lumea um-brelor – soții Lidia și Dumitru Irimia, dr. Ghircă – pediatru; dr. Cucu – dermatolog; dr. Păcuraru – ORL-ist; dr. Ciocâlțu; dr. Costache – chirurg; dr. Tatiana Bușneag și asistenta medicală Lili Enache.

Prin Spitalul din Băi-lești au trecut mulți medici, în locul celor din fotografii au venit alții care au slujit așe-zământul în virtutea „Jurământului lui Hi-ppocrate”, cu deosebită dăruire și competență profesională, precum dr. Ilie Teodorescu – chirurg, Gheorghe Ciobanu, de asemenea, dr. C-tin Țenea – neurolog, dr. Ioan Calotă – internist, dr. Gh. Ghițulescu – ginecolog, decedați, sau vârstnici, pensionari – soții dr. Dâlganu, dr. Mihai Amzulescu – radiolog, Doina Țenea – biolog și alții.

Evocându-i pe cei plecați n-ar fi drept să nu li se aducă mulțumiri

celor de azi, băileșteni sau nu, atât celor din spital, cât și medicilor de familie, care-și fac meseria cu abnegație și responsabilitate, pe urmele celor ce nu mai sunt, fiindcă sunt alături de comunitate, și n-au plecat „afară” pentru venituri mai mari, dar mai ales pentru că accep-tă să trăiască alături de cei aflați în nevoi medicale, în sărăcie, în dis-prețul mascat, dar evident, al ale-șilor și puternicilor zilei, care se tratează la Viena sau la Istanbul, la Paris sau în alte metropole; de asemenea, farmaciștilor care au servit decenii în Spital, stoma-tologilor, asistenților, infirmierelor și personalului de serviciu.

Din partea Redacției, măcar, o vorbă bună, dacă guvernele îi amăgesc demagogic, încât, uneori, sunt nevoiți să-și ceară în stradă drepturile salariale cuvenite. Mai mult, bine că, în timp ce demnitarii interlopi sunt condamnați de justiție la ani de pușcărie la „fără frecven-ță” (cu suspendare), învățământul medical românesc n-a organizat și facultăți „de la distanță”, să se aleagă praful de spitale, că, și-așa, parcă, și-a întors Dumnezeu fața de la Neamul Românesc...

Valentin TURCU

Realizări și perspective

Interviu cu domnul Costel Pistrițu, Primarul Municipiului Băilești

► Continuare din pag. 1

Clădirea a fost construită de Prințul Știrbei și a reprezentat multă vreme una din reședințele acestuia.

În anul 1968, a devenit sediu pentru Comitetul Raional de Par-tid, iar mai apoi sediu pentru pri-măria urbei, până azi. Tocmai de aceea dorim să o consolidăm, ur-mând ca apoi după consultări și cu cetățenii să îi dăm o utilitate. De exemplu clădirea ar putea găz-dui Muzeul Câmpiei Băileștilor, care astăzi se găsește într-o zonă izolată la intersecția străzilor Car-pați și Gabroveni, ar putea fi Casa Memorială Prințul Știrbei, s-ar putea amenaja și muzeu în aer liber asemanator cu Muzeul țăr-anului din București, sau alte obiective cu specific cultural.

Rep: Domnule primar, în ce măsură Băileștiul a fost ajutat de parlamentarii doljeni, în toate acțiunile de emancipare econo-mico-spirituală întreprinse, având în vedere că ne aflăm în Campa-nia electorală oficială (în realitate ea se poartă mascat demult) și cei încă în Parlament și cei care aspiră la locuri în el vor veni după voturi?

C.P.: Deja a început Campania electorală?!, eu nu doresc să fac campanie în ceea ce voi spune. Cred că Municipiul Băilești are în momentul de față, fiind al doilea după Craiova, dreptul de a avea un parlamentar. Din 2008, Băileștiul a avut un deputat per-

manent. Într-un stat dezvoltat ar trebui să fie o mândrie să ai un deputat care să te sprijine. Trebuie să luptăm să avem în viitorul parlament un deputat, care cu ade-vărat să ne reprezinte. Așa cum ați observat, foarte mulți primari au mers spre zona parlamentară în perioada aceasta. Eu am refuzat această propunere, dorind să con-tinui ceea ce le-am promis cetă-țenilor și ce am hotărât împreună cu toți cetățenii, vom mai vedea ce se întâmplă peste patru ani, iar dacă este nevoie de un parla-mentar de Băilești, voi lăsa cetă-țenii să se hotărască și să se gân-dească la ce este bine pentru loca-litatea noastră și să decidă.

Rep: Despre ce alte probleme apreciați că e necesar să vă adre-sați, prin intermediul Gazetei de Băilești concetățenilor noștri?

C.P.: În primul rând, în scurt timp, vom putea pune la dispozi-ția comercianților și celelalte spații nonalimentare. Urmează să facem recepția la cele șapte străzi pe care le-am finalizat. După aproape șase luni de când am depus proiectul Amenajare zona Parcului Balasan, în maxim două luni vom semna contractul de fi-nanțare pentru modernizarea acestui parc, locul în care băi-leștenii se vor duce în număr foarte mare pentru petrecerea tim-pului liber și pentru recreere, adică va fi inima orașului. Mai este proiectul pe care l-am inițiat și pe care îl vom depune zilele

următoare, proiectul de reabilitare a sistemului de încălzire la nivelul Primăriei, adică un sistem de încălzire cu pompe de căldură și cu panouri fotovoltaice care, paradoxal, costă cam cât a costat refacerea primăriei. Noi nu puteam face așa ceva din bugetul local, am mers pe fonduri euro-pene, și vom afla cât de curând dacă l-am câștigat, proiect care va reduce costul încălzirii acelei clădiri cu aproape 80%. O altă problemă este bugetul pentru anul 2017, un buget foarte greu și foarte strâns pentru că așa cum știm, sumele pe care le primește localitatea din taxe și ipozitele locale de la cetățenii ei, abia ajung pentru cheltuielile de funcționare, iar pentru investiții nu mai ră-mâne mai nimic, cauza fiind lipsa fondurilor europene, prin nedes-chidea axelor din Programul Operațional Regional 2014-2020. În prezent, s-a deschis o singură axă aceea pe care am depus deja proiectul cu amenajarea zonei Parc Balasan din cele zece axe ale POR. Așteptăm deschiderea axelor pentru proiectele noastre pregătite, asfaltarea și moder-nizarea străzilor rămase, a intro-ducerii conductei de gaze, proiect depus în urmă cu doi ani, caruia i s-a eliberat și autorizația de construcție, însă Transgaz Mediaș nu a început lucrările. Mai avem și partea de mobilitate urbană în care noi suntem obligați să ne construim o autogară pentru a

Întâlnire cu cititorii

Vineri, 11 noiembrie, Bi-blioteca Municipală a orga-nizat o întâlnire cu scriitorul Jean Băileșteanu. Membru al Uniunii Scriitorilor din Ro-mânia, autorul ciclului „Viața ca o paradă” – printre altele – a binevoit să răspundă invi-tației și a venit punctual la întâlnire.

Manifestarea a fost prece-dată de o interesantă expu-nere a dnei prof. Valentina Ignat privind necesitatea accentuării activităților cu caracter educațional în rândul copiilor și al adolescenților în actuala perioadă în care tentații de tot felul acționează periculos asupra multora dintre ei. Demersul s-a adre-sat, în primul rând, elevilor unei clase a XI-a, însoțiți de dra. prof. Camelia Ionescu de la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”.

Domnul Jean Băileșteanu, într-o în-suflețitoare alocuțiune, s-a prezentat pe sine și opera Domniei Sale cititorilor, cu naturalețe și sinceritate, apoi a răspuns întrebărilor puse de domnii prof. Marian Pimea și Nicolae Miu, într-o atmosferă adecvată momentului.

Valentin TURCU

putea depune proiectele pentru modernizarea străzilor condiție obligatorie, cu toate că am avut o autogară destul de modernă și a fost vândută de cei irespon-sabili. Am spus că anul 2017 va fi un an foarte greu, pentru că avem acum și alegeri parlamen-tare, iar bugetul nu va fi finalizat la termen, adică conform legii la sfârșitul lunii acesteia, și este posibil ca bugetul să fie aprobat la sfârșitul lunii martie, începutul lunii aprilie.

Rep. Domnule primar, în nu-mele redacției *Gazetei de Băilești*, nu pot decât să vă mulțumesc și să vă sugerez să fiți tot așa de optimist cum ați fost și până acum în tot ce ați realizat în funcția de conducător al obștii Băileștiului. Până la o nouă întâlnire vă urez succes din toată inima în viitor și în noua clădire în care vă veți muta foarte curând.

C.P.: Și eu vă mulțumesc pen-tru invitație!

Interviu a fost realizat de Valentin TURCU

Oina băileșteană, mereu pe podium

Înainte de a intra în miezul problemei, încercăm să explicăm în câteva cuvinte ce înseamnă acest sport minunat. Oina (sau hoina) este un joc sportiv tradițional românesc. Jocul de oină este răspândit pe întreg cuprinsul țării. Cel care aduce transformări radicale în jocul de oină, dându-i caracter de joc sportiv, este Spiru Haret, considerat a fi părintele oinei. Prin "Reforma învățământului" din 1898 cât și prin alte decizii ministeriale, el a introdus practicarea obligatorie a oinei în școlile de toate gradele. *Oina poate aduce o viață nouă în școala română, fiind un admirabil mijloc de educație fizică, adevăratul tip de joc sportiv românesc*, spunea Spiru Haret.

La 9 mai 1899, la București s-a ținut primul campionat național de oină, învingătoare fiind echipa liceului Nicolae Bălcescu din Brăila.

La începutul lunii decembrie 1912, la București, este înființată "Federația Societăților Sportive din România" (FSSR) care cuprindea și "Comisia de Oină".

Federația Română de Oină este fondată în iunie 1932.

După cel de-al Doilea Război Mondial, oina își recâștigă popularitatea, organizându-se o serie de competiții pe

plan local și național cum ar fi: Cupa Speranțelor, Cupa Regiunilor, Cupa României, Campionatul național de seniori și juniori, Cupa Orașelor, Cupa Sator, Cupa Liceelor Agroindustriale, Campionatul Universitar, Dinamoviada, Spartachiada, Cupa Federației, Campionatul școlar și altele.

La 29 iunie 1949 se înființează "Comisia Centrală de oină" care pune bazele pentru formarea în școli de antrenori, arbitri, instructori și se modifică regulamentul de joc. În această perioadă oina cunoaște un drum ascendent devenind foarte populară în întreaga țară.

După anul 1990 oina a cunoscut un mare regres, care a dus până aproape la dispariția jocului.

În ultimii ani, Federația Română de Oină a demarat o amplă acțiune de revigorare a acestui sport. Au fost reactivitate o mare parte dintre centrele de tradiție și incluse noi localități, astfel că în prezent practicarea oinei se face în peste 30 de județe.

Si la Băilești, în cadrul Clubului Sportiv Municipal "Progresul Băilești", oina este unul dintre punctele forte ale sportului cu mingea. Totul se datorează mărinosului antrenor voluntar, domnul pro-

fesor Cristian Văduva. Dânsul, cu o voință de fier, a adunat fete și băieți, convingându-i să activeze în acest sport minunat, ca mai târziu să ajungă campioni.

Pentru a dovedi cele menționate mai sus, vă vom scrie competițiile acestor tineri și locurile obținute de aceștia în acest an.

Fete.

- Campioane naționale junioare II, locul II junioare II și locul III junioare I, pentru oina pe plajă, joc în opt susținut în august la Constanța.

- Campioane naționale junioare II și junioare I. Locul III la junioare III, pentru jocul în 11, iunie și septembrie, la Băilești și Mioveni.

- Locul I la prima ediție a campionatului de seniore, com. Horia jud Constanța, iunie.

- Locul I la prima ediție a campionatului de seniore pe plajă, Mamaia, iulie.

- Locul I la prima ediție a Cupei României la seniore, Constanța, iulie.

- Campioane naționale de sală, junioare II și junioare I. Locul II la junioare III, pentru jocul în 6, noiembrie la Băilești.

Băieți.

- Locul II juniori II și juniori I, campionatul național de sală, Baia Mare, octombrie.

- Locul II cu Olimpiada Națională a Sportului Școlar, echipa Liceului Tehnologic Ștefan Anghel/Băilești.

În data de 2, 3 decembrie, echipa noastră de seniore va fi prezentă la campionatul național de seniore de la Reșița.

Loturile echipelor – Fete:

Juniori III: COTOCU DOINA, ZAVE-

LEA ALEXANDRA, DRĂGHICI AURELIA, TOTORA ANDREEA-NATALIA, MANEA NICOLETA-ANDREEA, BAO-TĂ EMANUELA, VOICU LARISA, COTOCU BIANCA, SINGURAN IZABELA, CHESNOIU MIHAELA-IONELA, COPĂCEL ȂLINA-FLORENTINA;

Juniori II, I și seniore: BALACI LARISA, GOGOȘANU NIKOLE-DIANA, COANDĂ RODICA, VASILESCU ANDREEA-COSTINELA, TOTORA ANDRA, STĂNUCĂ ANDREEA-CĂTĂLINA;

Loturile echipelor – Băieți:

Juniori II: OPREA IONUȚ-LUCIAN, DUDĂU ALEXANDRU-IONUȚ, MANEA C-TIN-DANIEL, IANCU MIRCEA-MIHAI, HAU IONUȚ-DANIEL, MOTROC CĂTĂLIN-VALENTIN, LUNGU PAUL-MARIAN;

Juniori I: IONELE ANDREI-MARIN, COTOCU ALEXANDRU-ION, ȘIRBU LUCIAN-MARIUS, OPREA IONUȚ-LUCIAN, IANCU PETRU-ALEXANDRU, LUNGU PAUL-MARIAN;

La competiția organizată la Băilești s-au obținut următoarele rezultate:

Juniori II. Grupa A

CS Dacia Mioveni – CS Ceopatra Constanța 14-0;

Avântul Curcani – CS Dacia Mioveni 2-4;

CS Ceopatra Constanța – Avântul Curcani 2-4;

Grupa B

CS Progresul Băilești – CS Biruința Gherăești 6-0;

CS Hoina Craiova – CS Horia Spicul Constanța 2-4;

CS Biruința Gherăești – CS Horia Spicul Constanța 4-0;

CS Progresul Băilești – CS Hoina Craiova 6-0;

CS Hoina Craiova – CS Biruința Gherăești 0-4;

CS Horia Spicul Constanța – CS Progresul Băilești 4-12;

În urma acestor rezultate, clasamentul are configurația:

Grupa A: Locul I – CS Dacia Mioveni; II – Avântul Curcani; III – CS Ceopatra Constanța;

Grupa B: Locul I – CS Progresul Băilești; II – CS Biruința Gherăești; III – CS Hoina Craiova; IV – CS Horia Spicul Constanța.

Juniori I.

CS Progresul Băilești – Avântul Curcani 8-2;

CS Dacia Mioveni – CS Hoina Craiova 10-2.

Locul I – CS Progresul Băilești; II – Avântul Curcani; III – CS Dacia Mioveni; IV – CS Hoina Craiova;

La junior I au mai jucat CS Biruința Gherăești și CS Horia Spicul Constanța ocupând următoarele două locuri.

Felicităm atât jucătorii cât și pe antrenorul Cristi Văduva pentru bucuria adusă de acești copii minunați și de a duce cât mai departe și cât mai sus numele municipiului Băilești.

Marian MILOVAN

Sfaturi utile

Sănătate pentru stomac și intestine

Sistemul nostru digestiv trebuie să presteze zi de zi o muncă intensă. Stomacul și intestinalele, ficatul și bila, rinichii și vezica urinară răspund la prelucrarea hranei, în așa fel încât fiecare substanță să ajungă acolo unde trebuie. În zilele noastre, una din trei persoane suferă de tulburări de digestie – fie din pricina stresului, a alimentației greșite, a lipsei de mișcare, fie a unei combinații din toți acești factori. Urmările sunt mereu aceleași: arsuri la stomac, greață, crampe și alte fenomene neplăcute. Pentru a ne restabili digestia este absolut obligatoriu să revenim la o alimentație echilibrată și la un mod de viață convenabil. Înainte de a face apel la dulapul cu medicamente, ne stau la dispoziție numeroase plante medicinale. Fie că suferim de lipsa poftei de mâncare, vă supăra bila sau vezica urinară nu vă dă pace, rețetele tradiționale ale bunicii pot să vă ușureze semnificativ simptomele.

Dacă totul vă cade greu la stomac. Vremurile actuale pline de grabă și de agitație se răzbuună adesea pe stomacul nostru – mai ales la cei care mănâncă

neregulat, în repezeală, adesea aceeași mâncare prea grasă, prea multă ori prea prăjită, respectiv, prea condimentată. Fiecare dintre noi cunoaște urmările – arsuri stomacale și greață, dar și crampe stomacale dureroase. Aceste suferințe se pot chiar croniza, dacă nu ne schimbăm modul de viață și alimentația. În plus, stresul, necazurile și conflictele din viața particulară ori profesională pot duce rapid la un ulcer gastric. Nu lăsați lucrurile să ajungă atât de departe! În farmacia naturii găsiți o mulțime de mijloace care vă ajută să puneți capăt problemelor cu stomacul. Chiar și pentru persoanele în vârstă care suferă de inapetență, deoarece secreția de sucuri gastrice s-a redus, există multe remedii.

Ceai împotriva lipsei poftei de mâncare. Adesea, mai ales celor vârstnici nu prea le este foame. Acest ceai stimulează apetitul și ajută la digestie.

¼ l apă; 30 g țintăură; 30 g fructe de fenicul; 30 g pelin; 20 g mentă; 20 g coajă de cruișin;

Se pune apa la fiert și se amestecă plantele. Se opăresc două linguri de

amestec și se lasă să stea 5 minute, după care se strecoară. Se va bea câte o cană cu 30 de minute înainte de masă.

Ceai cu portocale amare pentru stimularea apetitului. Portocala amară este un citric care crește în Italia și în regiunea Mediteranei. Acest ceai gustos și stimulator vă crește apetitul într-un mod plăcut. Mărește furnizarea unui plus de Vitamina C pentru forțele noastre de apărare.

¼ l apă; 20 g coajă de portocale amare; 20 g măceșe; 20 g țintăură;

Se pune apa la fiert și se amestecă plantele. Se opăresc două linguri de amestec și se lasă la infuzat 5 minute, după care se strecoară. Se bea regulat cu 30 de minute înainte de masă, câte o cană de ceai cald și neîndulcit.

Aerul proaspăt și multă mișcare stimulează apetitul nu doar al vârstnicilor. În plus, sporesc și forțele de apărare ale organismului.

Ceai cu schinel. Această plantă medicinală asemănătoare cu un scaiet conține numeroase substanțe amare și uleiuri eterice care stimulează secreția sucului gastric și prin urmare pofta de mâncare.

1 l apă; 20 g schinel; 15 g conuri de hamei; 15 flori de levănțică; 15 g ace de rozmarin.

Se pune apa la fiert, se amestecă plantele și se opăresc 3 linguri de amestec cu apă clocotită. Se lasă 10

minute la infuzat, se strecoară și se bea de-a lungul întregii zile. Cura se ține timp de trei săptămâni.

Vin de digestie. Din dulapul cu medicamente a lui Hildegard von Bingen am ales acest vin de digestie foarte gustos.

Stresul, alimentația nepotrivită sau vârsta pot fi cauza unor probleme de digestie. Ca remediu vă sugerăm acest vin cunoscut încă din Evul Mediu.

125 g miere; 1 l vin roșu sau alb; 50 ml suc de pelin

Se amestecă mierea cu vinul și se fierb încet, la foc mic. Se adaugă suc de pelin și se mai dă o dată în clocot. Vinul de digestie se îmbuteliază după aceea în sticle sterilizate și se astupă ermetic. Se va bea în fiecare dimineață câte un pahărel de lichior, dacă se poate pe stomacul gol.

Ceai de digestie. Acest ceai preparat din plante medicinale ne ajută să digerăm mai bine alimentele.

¼ l apă; 20 g flori de mușetel; 20 g mentă; 10 g coada-șoricelului; 10 g

țintăură; 10 g rădăcină de ghințură.

Se pune apa la fiert. Se amestecă plantele și se opăresc două lingurițe de amestec cu apă clocotită. Se acoperă și se lasă 10-15 minute la infuzat, apoi se strecoară. Se bea neîndulcit după mese.

Se știe că pentru o digestie bună nu e nevoie de pilule. Măncați zilnic cel puțin două porții de fructe sau legume proaspete – un măr și o porție de salată sunt de ajuns – și folosiți, de asemenea, produse din făină integrală sau orez nedecorticat. Important este să beți și suficient de multe lichide.

Ceai de mentă împotriva grețurilor. Încă de pe vremea bunicii se știa că din mentă se face un ceai gustos și eficient împotriva grețurilor și a vărsăturilor.

¼ l apă; 50 g mentă

Se pune apa la fiert și se opăresc 1-2 lingurițe de mentă. Se acoperă și se lasă 10 minute la infuzat, după care se strecoară. Se bea 1-2 căni, cu înghițituri mici.

Culese de

Gheorghe GHEORGHISAN

REDACȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
Redactor: Marian MILOVAN, Claudia BĂDELE
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU
Caricatura - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. **ALMA DCMI** - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300